

Vierentwintigste pastorale brief 3 oktober

Feest van de Heilige Franciscus

(27^e zondag door het jaar A)

*voor parochianen en belangstellenden van de
H. Jacobus de Meerdereparochie N.W. Friesland*

De volgende pastorale brief verschijnt op 17 oktober

De aarde is niet ons bezit.
We hebben ons leven niet in de hand.
Als mens op deze aarde
zijn we een voorbijganger.
In de korte tijd die ons is toegemeten
hebben we de taak goede vruchten te dragen.
De waarde van ons leven wordt niet bepaald
door het bezit dat we vergaren.
Het enig belangrijke is
wie we als mens zijn.

Ons leven is goed
voor zover we bijdragen aan het geluk
en het welzijn van anderen.
Ons leven is waardevol,
als we al het mogelijke doen
om van onze aarde een paradijs te maken.

We zijn als pachters in de wijngaard.
De opbrengst komt ons niet toe,
maar aan hen die met ons leven
en die na ons de aarde bewonen.
We worden uitgenodigd
om ons steentje bij te dragen
aan het bouwwerk van het Rijk van God.
De hoeksteen hiervan is
de man van Nazareth.
Verzameld rondom Hem
en in navolging van Hem,
kan ons leven blijvend
goede vrucht dragen,
tot opbouw van mens en wereld.

Wim Holterman osfs

*** Inleiding...**

Door pastoor Marco Conijn

Al enkele weken zien we het aantal Coronabesmettingen, nu ook in onze eigen provincie, fors toenemen. En dus zijn er opnieuw maatregelen afgekondigd door het kabinet. Men roept op om gedragsregels in acht te nemen en elkaar er ook op aan te spreken. Dat laatste is een lastige. Een deel van de bevolking geeft aan geen of weinig vertrouwen te hebben in de overheid en schreeuwt dat ook van de daken. Het devies "alleen samen krijgen we Corona onder controle", lijkt achterhaald te zijn. Er is geen samen meer en we zijn minder saamhorig

dan in maart en april. Meer informatie en uitleg kan wellicht helpen om het vertrouwen in de overheid weer wat te doen laten stijgen. We hebben elkaar nog altijd heel hard nodig om het virus “de pas af te snijden”.

Inmiddels geldt voor heel Nederland het dringende advies om een mondkapje te gebruiken in openbare ruimten. Steeds is gezegd dat dit schijn veiligheid met zich meebrengt. Onder druk van de Tweede kamer en de publieke opinie is onze regering overstag gegaan. Nu is het nog wachten op de invoering van snel testen. Het is problematisch dat mensen met milde klachten nu dagenlang thuis zitten te wachten op een uitslag en niet aan het werk kunnen.

Ondertussen gaan we helaas weer een hele onzekere periode in. Iedereen is (opnieuw) persoonlijk getroffen. Daarnaast is het een grote domper en teleurstelling voor het bedrijfsleven, de gezondheidszorg, het onderwijs, het toerisme, de horeca, het verenigingsleven, sportverenigingen, de cultuursector en vele andere sectoren waar het virus niet aan voorbij gaat. Ook aan de kerk gaat het virus niet voorbij. Het protocol, zoals dat vanaf 10 juli is gaan gelden, blijft vooraleerst van kracht. Dat betekent onder meer geen samenzang, afstand houden en handen ontsmetten. De huidige regels zijn strikt. Ze worden bij ons goed nageleefd. Op dit moment worden die regels door onze bisschoppen nog niet uitgebreid met een mondkapjesplicht. De genomen veiligheidsmaatregelen volstaan. Maar als iemand wel graag een mondkapje wil dragen, omdat het een gevoel van veiligheid geeft, die moet dat vooral doen. Ieder zijn vrijheid.

Wij mensen zijn kwetsbaar en het leven is niet maakbaar. Dat geldt voor een ieder in het klein (in de privésfeer) en geldt ook in het groot (in de samenleving en maatschappij). Ik hoop en bid dat u van het virus gevrijwaard blijft.

Veel leesplezier met deze pastorale brief.

Mede namens pastor Dorenda Gies
een hartelijke groet van pastoor Marco Conijn

Pastoor Marco Conijn (c.m.conijn@hotmail.com)
Pastor Dorenda Gies (pastorgies@kpnmail.nl)

Website: www.heiligejacobusparochie.nl
Facebook: @HJacobusdeMeerdereparochie

* Vanuit het pastoresteam...

Streamen van vieringen

* Op zondag 4 oktober wordt in Franeker het patroonsfeest van de geloofsgemeenschap van Franeker gevierd om 09.30 uur. Deze viering zal live worden gestreamd om 09.30 uur. De viering is te volgen via YouTube.

U kunt een kwartier voor de viering een link vinden op de website van de parochie of via onderstaande link de verbinding openen.

<https://www.youtube.com/watch?v=VoMF1DEnd-Y>

Luisterend oor van de pastores

Als u vragen hebt, zorgen wil delen of gewoon even om een praatje verlegen zit, schroom dan niet een van uw pastores te bellen. Dat kan de hele dag. En nemen we even niet op, spreek iets in, dan bellen we zeker terug. Als uw abonnement of uw financiële situatie geen lange telefoontjes toestaan, mag u ons gewoon vragen om u direct terug te bellen. Soms is een telefoongesprekje niet genoeg of niet gemakkelijk en vindt u het fijner om even een pastor te zien en te spreken. Dan komen we graag bij u thuis.

Pastoor Marco Conijn: 0517-233288 / 06 21833503

Pastor Dorenda Gies: 06 20821969

*** Vieringen in de parochie**

De mogelijkheden tot kerkbezoek kunt u vinden in het parochieblad.

Het parochieblad is digitaal terug te vinden op de site.

Belangrijk:

Als u zich niet goed voelt of verkouden bent wordt u verzocht niet te komen

Vooraf aanmelden niet meer verplicht, het wordt wel aangeraden

Het nieuwe protocol, geldig vanaf 10 juli 2020, staat toe dat er niet meer tevoren behoeft te worden gereserveerd. Om zeker te zijn van een zitplek MAG het nog wel. Vanwege de anderhalve meter maatregelen, zijn het aantal zitplaatsen per kerk beperkt. Wanneer het maximale aantal plaatsen is bereikt moeten we u helaas teleurstellen en kunt u niet meer worden toegelaten.

Let op: U *kunt* elke week t/m vrijdag 18.00 uur reserveren voor de weekendvieringen. Er hoeft niet gereserveerd te worden voor de door-de-weekse vieringen.

Voor Harlingen: aanmeldenrkharlingen@hotmail.com
Voor Franeker: aanmeldenrkfraneker@hotmail.com
Voor Dronryp: aanmeldenrkdroryp@hotmail.com
Voor Sint Anna: aanmeldenrksint-anna@hotmail.com
Voor Terschelling: volkerssven@hotmail.nl

Als u niet kunt mailen, dan kunt u zich ook telefonisch aanmelden:

In Harlingen	bij Agnes van der Zee:	06-30695871
In Franeker	bij Loeki de Boer:	06-23547874
In Dronryp	bij Aggie Yntema:	0517-232476
In Sint Anna	bij Marjan Wewerinke	06-19979525
Op Terschelling	bij Sven Volkers	06-41768744

Opgegeven Intenties

In de afgelopen maanden zijn er vele intenties opgegeven die niet zijn gelezen. Deze zijn de afgelopen maand gelezen en worden nog gelezen 25/26 juli.

Intentieboek

Vanwege de Corona-protocol mogen de intentieboeken niet worden gebruikt. Als u een intentie hebt, waar u graag voor wilt bidden in de kerk, dan kunt u ons als pastores uiterlijk tot vrijdag mailen (als dat niet kan kunt u ook bellen). Dan nemen we uw intentie(s) mee in de voorbede.

* Gelovige Inspiratie...

Door pastor Dorenda Gies

Evangelie

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs

In die tijd sprak Jezus tot de hogepriesters en de oudsten van het volk:

"Luistert naar deze gelijkenis:

Er was eens een landeigenaar die een wijngaard aanlegde;
hij zette er een heining omheen, hakte een wijnpers erin uit en bouwde een wachttoren.
Daarop verpachtte hij hem aan wijnbouwers en vertrok naar den vreemde.

Toen de tijd van de oogst gekomen was,
zond hij zijn dienaren naar de wijnbouwers om de opbrengst in ontvangst te nemen.
Maar de wijnbouwers grepen zijn dienaren vast.

Zij mishandelden de een, doodden de ander en stenigden een derde.

Daarop zond hij andere dienaren, talrijker dan de eersten;
maar zij behandelden hen op dezelfde manier.

Ten slotte stuurde hij zijn zoon naar hen toe,
in de veronderstelling dat zij zijn zoon wel zouden ontzien.

Maar toen de wijnbouwers de zoon zagen, zeiden ze onder elkaar:

"Dat is de erfgenaam; vooruit, laten we hem vermoorden en ons zijn erfenis toeëigenen."

Ze grepen hem vast, wierpen hem de wijngaard uit en doodden hem.

Wanneer nu de eigenaar van de wijngaard komt,
wat zal hij dan wel met die wijnbouwers doen?"

Ze antwoordden Hem:

"Hij zal die misdadigers een ellendige dood doen sterven
en zijn wijngaard zal hij aan andere wijnbouwers verpachten,
die hem de opbrengst op de vastgestelde tijd zullen afdragen!"

Toen sprak Jezus tot hen:

"Hebt gij nooit in de Schrift gelezen:

De steen die de bouwlieden hebben afgekeurd, is juist de hoeksteen geworden.

Op last van de Heer is dat gebeurd en het is wonderbaar in onze ogen.

Daarom zeg Ik u: Het Rijk Gods zal u ontnomen worden
en gegeven aan een volk dat wel de vruchten daarvan opbrengt."

Overweging

Franciscus klimt omhoog naar de kluizenarij van de Carceri. De berg Subasio wordt steeds woester. Een appel valt voor zijn voeten neer. Je zou haast denken dat hij de dorst van de broeder heeft geraden. Franciscus pakt de appel zorgvuldig op, en zijn hand verheugt zich over de onverwachte koelte van de vrucht. 'Wat een prachtig schepsel ben je!' roept hij uit. 'Van je rondheid word ik duizelig. Je groeven glimlachen van het plezier appel te kunnen zijn. Hoe heb je gesidderd van angst in de nachtvorst van de vroege lente. Hoe taai wist je je val steeds weer voor je uit te schuiven.'

Aarzelend en dorstig steekt Franciscus de appel omhoog om erin te bijten. Dan ziet hij vlak naast de steel een gaatje, dat verraadt dat er een worm in de appel woont. 'Ach appel', zegt Franciscus dan, 'wat geef je me een prachtig voorbeeld. Je hebt een ander schepsel al onderdak en voedsel aangeboden. Daar had ik toch bijna broeder Worm van zijn levensonderhoud beroofd.' En voorzichtig legde Franciscus de appel terug in het gras.

Een prachtig verhaaltje over de Heilige Franciscus van Assisi. Hij leefde in gekozen armoede, en ik denk dat hij zich op momenten als deze erg rijk rekende.

In het verhaal van Jezus over de wijngaard, gaat het eigenlijk over net zoiets. Het gaat over de vruchten die wij opbrengen en opdragen aan de Heer. We horen in het evangelie over een man die een wijngaard aanlegt en die wijngaard verpacht aan wijnbouwers. Maar die wijnbouwers weigeren ook maar iets van de vruchten aan die man af te dragen. Die wijngaard kun je misschien zien als de mogelijkheden die jou zijn gegeven door God, de Heer van de wijngaard. Het zijn mogelijkheden waarmee je vruchtbaar kunt werken.

Wat doe je met de gaven die je hebt gekregen? En dan moet je niet alleen denken aan de talenten die je geschonken zijn, maar ook wat je daarmee kunt betekenen voor anderen. Laat je ze braak liggen? Gebruik je ze alleen voor jezelf? Ben je alleen maar lief en aardig voor de mensen die jou wel liggen? Wij zijn zo gemakkelijk geneigd om de wijnbouwers uit het evangelie te veroordelen, zonder dat we de vraag stellen of we zelf misschien ook iets hebben van die wijnbouwers.

We hebben allemaal van die momenten dat we vergeten dat we het leven en onze omgeving slechts in pacht hebben. Het is niet ons eigendom en we kunnen niet met het leven omgaan als we zelf willen. Ik betrap mijzelf er ook wel op. Het lijkt allemaal zo gewoon. Maar gezondheid is geen recht, maar iets om dankbaar voor te zijn. Daar zijn we ons in deze tijd misschien nog meer van bewust.. Een goed stel hersens is niet jouw verdienste, maar je mag er wel gebruik van maken. We hebben het liefste het laatste model smartphone en we gaan graag mee met de nieuwste trends in de samenleving. Je mag dan dankbaar zijn dat je goed in de slappe was zit, maar je kunt je afvragen welke belasting je daarmee legt op het milieu, op je medemens ver weg en dichtbij en op toekomstige generaties. Het is nodig dat wij ons leven voortdurend blijven toetsen, want het is niet vanzelfsprekend. We hebben het slechts in pacht en de vruchten ervan komen toe aan de eigenaar. Aan God.

Het koninkrijk van God zal u ontnomen worden en gegeven worden aan een volk dat de vruchten van het koninkrijk voortbrengt.' Dat is de laatste regel van het evangelie. Die vruchten van het koninkrijk, van de wijngaard, wat moeten wij ons daarbij voorstellen? Misschien komen er dan grote woorden als vrede, als gerechtigheid. Maar misschien mogen we ook in ons alledaagse leven kijken wat daar de vruchten van de wijngaard kunnen zijn, die we aan God mogen afdragen.

Wanneer geven wij eigenlijk God wat God toekomt? God vertrouwt ons immers zijn wereld toe. Hij verwacht dan echter ook, dat wij in de opbouw van de wereld vruchten voortbrengen en dat wij die niet voor onszelf houden. Wat zou dat nou kunnen inhouden? Wanneer breng je die vruchten voort? Dat ervaar je als je je rijk voelt met iets. Wanneer voelen wij ons rijk? Als je je familie om je heen hebt, als je vriendschappen hebt, als je een goed gesprek hebt, als je geniet van de natuur, van lekker eten, als je je nuttig voelt omdat je iets voor die ander kunt betekenen, als je gezondheid meezit. Misschien zijn wij ons in deze spannende tijd nog meer bewust van wat ons kostbaar is, juist omdat niets meer vanzelfsprekend is.

Wij hebben allemaal mogelijkheden om iets goed van de wereld om ons heen te maken. Door zorg te hebben voor wat klein en kwetsbaar is om ons heen, door zorgvuldig om te gaan met de gaven van moeder aarde, door onze liefde en aandacht te delen met elkaar, door dankbaar te zijn voor wat ons is geschonken. En wij voelen ons vooral rijk als wij met andere mensen verbonden zijn. Daarmee geven wij aan God, wat God toekomt.

Franciscus leert ons om te genieten van moeder aarde, broeder zon en zuster maan en sterren, van de wind, de lucht en het water, de vogels in de lucht en de dieren op het veld. En hij leert ons vooral om respect te hebben voor de schepselen om ons heen. Zijn manier van leven laat zien hoe rijk wij kunnen zijn door onze levenshouding en onze verbondenheid met de schepselen om ons heen. Een appel met een worm zijn hem tot inspiratie.

Samen dragen wij verantwoordelijkheid voor de wijngaard, de wereld die ons is toevertrouwd. Wij worden door Jezus opgeroepen de vruchten daarvan op te brengen en te delen. Als wij al die vruchten kunnen verbinden met God en met de mensen om ons heen zullen ze ons tot vreugde zijn. Wat mogen we dan rijk zijn!

Voorbede

God, U die naar ons omziet en ons als wijnbouwers medeverantwoordelijk hebt gemaakt voor het wel en wee van uw wijngaard; onze naasten, onze wereld. Tot u bidden wij op voorspraak van de Heilige Franciscus:

Voor onze wereld,
één grote wijngaard, vol met plukkers en verdelers, ontvangers en doorgevers:
dat we goede beheerders zijn van Gods kostbare en kwetsbare schepping.
Dat oorlog en macht worden uitgebannen
en dat er wordt ingezet wordt op goede vruchten...

Voor de Kerk,
voor alle werkers in de wijngaard van de Heer:
Dat er zorg is voor de naaste, zorg is voor de zwakke,
maar ook voor het gebouw en haar omgeving.
Dat Gods Kerk léven uitstraalt, warmte en saamhorigheid...

Voor wie slachtoffer zijn van de machtigen van Gods wijngaard, bidden wij:
voor wie in arme gebieden en in oorlogslanden van alles tekort komen;
voor wie door natuurgeweld alles kwijt raakte:
huis, geld, werk, dierbaren
Dat zij geholpen worden, gezien worden en gehoord...

Voor mensen die gevoelig zijn voor het wonder van uw schepping,
die zich willen inzetten voor de bescherming van de natuur,
voor ieder die met zorg de grond bewerkt;
dat zij beseffen dat alles wat groeit voortkomt uit U...

Bidden we voor onszelf,
die niet weten wat de toekomst ons brengt;
dat wij in deze onzeker tijden zorg hebben voor elkaar,
voor allen die ziek zijn, angstig en eenzaam;
dat wij elkaar nabij zijn met liefde en aandacht,
dat u, God, met ons meegaat...

Bidden we voor onze dierbare overledenen,
al die mensen die wij met pijn in ons harte moeten missen;
Dat zij, goede God, mogen zijn geborgen in Uw liefde en licht.

Goede God,
Uw schepping is ook onze zorg.
Verhoor onze gebeden en geef dat wij ons verantwoordelijk weten
voor alles wat groeit en ademhaalt.
Dat vragen wij u op voorspraak van Sint Franciscus,
door Jezus Christus, Uw Zoon en onze Heer. Amen.

* Voor de kinderen...

Druiven..

Laat de kinderen vertellen hoe wij samen de wereld mooier kunnen maken. Gebruik het beeld van de wijngaard. Welke vruchten groeien er in onze wijngaard? Welke vruchten willen wij oogsten?

Laat de kinderen de antwoorden vervolgens op een uitgeknipte papieren druif schrijven of tekenen. Van alle papieren druiven wordt aan het eind een mooie druiventros gemaakt. De kleinsten kunnen een papieren druif inkleuren.

* Gedachten van parochianen...

Geloven wordt er niet gemakkelijker op...

Je moet natuurlijk altijd oppassen een wens te doen, want wee als die uitkomt... Maar soms zou ik toch wel wensen nog te geloven zoals ik dat als jochie deed. Ook veel volwassenen ademden toen nog een onaantastbaar geloof. Heel wat gingen trouw ter kerke, ook nog nadat de verplichte zondagsmis in de jaren '60 was afgeschaft. Dat is nu totaal anders. De evolutie holt, nee dendert steeds sneller voort. Steeds meer mensen vinden het een lachertje om op een onzichtbare God te vertrouwen. Nee, 'social' media met steeds weer bijkomende nieuwe egogerichte kanalen worden graag als de juiste geestelijke voedingsbronnen gevoeld. Korte zinnen, krachtige uitroepen, zwartmakerijen, nepberichten, dit zijn de geliefde geestelijke bronnen die ter ondersteuning van het aldus gevoede spirituele levenspad dienen. Veel mensen zijn geestelijk net zo uitgewoond als de aangetaste aarde. Daar past het besef als God niet erg soepel bij.

Maar waarom eigenlijk niet? Al laat je je met overgave in de luren leggen door nepberichten dan kun je toch nog wel in God geloven? Nee: juist in God geloven? Van al die leugenkreten en dwaalberichten, gevoegd bij alle ellende die dagelijks de wereld, inclusief alles wat daarop leeft (schijnbaar met uitzondering van de 'happy few' die menen van dit alles gevrijwaard te zijn), van al die ellende kun je toch nog maar één weg bewandelen: de Goddelijke weg? Arrogantie opzij, vertrouwen erin en ziedaar: geestelijke rust door overgave. En onverwacht geluk. Want dat is daar inherent aan. Dat is heel wat anders als weer nieuwe berichten over steeds dichterbij komende ellende. Juist nu is de enige betrouwbare hoop op rustgevende zekerheid, in welke vorm dan ook, 'we zijn in Gods hand'.

Dat kan niet zomaar, het lukt alleen de kloosterling. Daarom bestaan de kerken al zo lang. Die nu ineens, terwijl ze harder dan ooit juist zo ontzettend nodig zijn. Maar de mens evolueert, ja, die is sinds mijn jeugd jaren zóveel veranderd dat ik en al diezelfde grijskoppen ons steeds minder thuis in deze tijd voelen. Nog wel in de kerk met de zo herkenbare liturgieën, maar toch ook met een zeker onvoldaan gevoel. Ook bij jongere kerkgangers speelt dat een rol, dat geloof ik zeker. Er moet iets veranderen, aan deze tijd aanpassen. De kerk, hoewel gesticht door Jezus, is verder wel geheel mensenwerk, waarvan de basis voor de praktische uitvoering 325 jaar later in het Concilie van Nicea is vastgelegd. De kerk had toen nog het idee dat iedereen precies hetzelfde moest geloven, wat zich uitte in veel vaste leerstellingen en gebeden. Maar, weten we nu, iedere mens is uniek en gelooft op zijn of haar unieke wijze. Dat begrijpt de kerk nu ook wel, hoewel je daar niet altijd wat van merkt. Zo horen we nooit meer wat van (nu verborgen?) aflaten, en Onze Vader uit hetzelfde gebed is nog steeds in de hemel, terwijl Hij overal is weten we nu. Ook zijn er nog steeds dogma's die echter naar mijn idee stilletjes zijn versoepeld van verplichte aanname tot meer volgens eigen geweten. Dat is het geval met het sacrament van de transsubstantiatie, de wezenlijke aanwezigheid van God tijdens de consecratie en in de hostie waar, hoewel overal aanwezig, nooit en te nimmer aan kan worden getornd. De biecht die daar als vanzelf mee verbonden was (als je met die verplichting weer eens in de knoop zat) is sindsdien ook stilletjes uit beeld geraakt, hoewel nog altijd bestaand, nu in de huiskamer van de pastoor, want de biechtstoel is geëvalueerd tot bezemkast. Die is en blijft zwart van zonden...

Ook ik heb heel lang na een zeker geloof in mijn jeugd tot niet te accepteren feit met die dogma's moeite gehad, maar nu, na de nodige devotie zou ik de zo essentiële consecratie tijdens elke mis niet meer kunnen missen. Ik geef daar mijn eigen persoonlijke invulling aan – en die ligt laten we zeggen op het mystieke niveau. Ik geef me er volmondig aan over en alleen al daardoor heeft onze eredienst een waarde die alle andere godsdiensten verre overstijgt, hoezeer ik daar ook mee kan meegaan. Maar die persoonlijk verkregen instelling ervaar ik niet als zonde, maar juist meer als verrijking, geheel passend op de tijdlijn waar we nu staan. Het is voor mij een enorme spirituele verrijking waardoor ik altijd blij van gemoed ter kerke ga en ook altijd gesterkt naar huis terugga. Het houdt me gelukkig.

Er is echter nog wel een belangrijk punt dat aandacht verdient. De mens van nu is mondiger geworden, hij wil niet alleen luisteren maar ook meediscussiëren. Dat verlangen staat haaks op het uitsluitend luisteren tijdens de dienst. Mijn kleinzoon Wibo, voor in de 20, (die vast wel iets van mij moet hebben...) schreef me in een mail: Wat is in de kerk de waarde van het passief tot je genomen gesproken woord? Bij het streven van de weg naar God is individuele ontplooiing nodig. Immers, hoe is die persoonlijke weg mogelijk als er niet actief wordt nagedacht over de zin des levens? Discussie is daarbij essentieel. Als de weg naar God niet bewust wordt gedefinieerd kan deze ook niet worden nagestreefd. Passief kerkbezoek staat haaks op het zoekend geloof.

In dit licht zou het goed zijn als er wordt nagedacht hoe zo'n samenspraak niet alleen in een bijbelavond af en toe, maar bij elke viering gestalte kan krijgen. Tante Corona leidt grote veranderingen in. Daar past dit zeker ook bij. Het wordt daarbij tijd dat er vanuit ons geloof ook gedachten worden uitgewisseld over hoe wij omgaan met klimaat, sober leven, de dolende jeugd, eenzaamheid, een leven thuis door tante Corona en meer van dit soort onderwerpen. Het is in de kerk nu veel te stil op die juist zo belangrijke fronten. En wat zou het goed zijn om de pauselijke brieven Laudate Si en Tutti Fraternali te bespreken. Hoe kom je eraan? Ik las van een kerk waar ze als studiemateriaal worden gebruikt. Ik hoop dat we in de ernstige situatie waarin we nu verkeren de weg naar de Enige die nog een uitweg uit alle problemen kan bieden met name in de eeuwenoude kerk en ingepast in het coronaprotocol blijven vinden. Lege kerken bieden geen uitzicht. Zeker in de kerk (met het offer van er heen gaan, er wat voor over hebben) en met elkaar zijn we op speciale wijze in Gods hand. Ik wens u veel devotie en daaruit voortvloeiende zekerheid en hoop.

Wim van Bussel, Franeker

* Nieuws en activiteiten in de parochie

Patroonsfeest Franeker

Zondag 4 oktober vieren we in Franeker het patroonsfeest van de locatie, de Heilige Franciscus. Dit jaar valt deze patroonsdag ook echt op een zondag. Helaas kunnen we het door alle beperkingen niet zo uitbundig vieren als andere jaren.

Toch nodigen we u en jou van harte uit om in de kerk te komen vieren. We zullen tijdens deze viering stilstaan bij de verhalen van Franciscus en zijn leven. Cantores van het Franciscuskoor en het Ceciliakoor zullen de viering met hun gezang ondersteunen. Tijdens deze viering mogen we elkaar ontmoeten in gebed en gezang en in dankbaarheid voor alles wat ons is geschonken. De koffie en borrel na afloop, die houdt u nog tegoed, straks, in betere tijden!

Van harte welkom!